

Resolució 485/2021, de 28 de maig**Número d'expedient de la Reclamació:** 335/2021**Administració reclamada:** Departament de Treball, Afers Socials i Famílies**Informació reclamada:** Aplicació actualitzada de la Renda Garantida de Ciutadania.**Sentit de la Resolució:** Inadmissió parcial, desestimació parcial i pèrdua sobrevinguda parcial de l'objecte de la Reclamació.

Resum: El termini de què disposa l'Administració per facilitar la informació estimada per la resolució de la DGES de 15 d'abril de 2021 no fineix fins el 27 de maig de 2021, que seria la data a partir de la qual es podria presentar una eventual reclamació en relació amb la manca de lliurament efectiu de la informació estimada. Tenint això en compte, està clar que la part de la Reclamació que demana el lliurament de la informació en relació amb la qual la resolució impugnada ha reconegut el dret d'accés (apartats 1, 2, 3 i 4 de la sol·licitud) és prematura, perquè quan es presenta la Reclamació encara és obert el termini dins del qual el DTASF pot facilitar vàlidament la informació. L'informe addicional del DTASF indicat a l'antecedent 10 posa de manifest que el Departament estaria preparant la informació sol·licitada pels apartats 5, 6 i 8 de la Reclamació, per tal de poder lliurar-la a la persona reclamant dins dels trenta dies següents a la notificació de la resolució de la DGES de 15 d'abril de 2021. Aquestes manifestacions del Departament suposen la satisfacció extemporània parcial de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació, en relació amb els seus apartats 5, 6 i 8, i comporten la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven. Les resolucions de la GAIP són actes administratius que es pronuncien sobre la sol·licitud concreta que tenen per objecte, tenint en compte les pretensions i consideracions formulades en cada cas concret per les parts i els seus efectes jurídics es limiten estrictament a l'objecte en qüestió, sense que es pugui pretendre que vinculin resolucions administratives futures, encara que tinguin un contingut material idèntic. Així mateix, la Resolució 114/2019 declara el dret d'accés a la informació sol·licitada relativa a les persones sense llar perquè la resolució impugnada l'havia reconegut formalment i, un cop reconegut, denegava materialment la informació estimada. En l'actual procediment la situació és radicalment diferent, perquè lluny de reconèixer el dret a la informació sol·licitada sobre les persones sense llar, el DTASF argumenta des del primer moment que, per les raons exposades, no pot atendre aquesta part de la sol·licitud. En definitiva, l'antecedent de la Resolució 114/2019 no és aplicable a aquest cas, ni serveix com a referent d'un eventual criteri de la GAIP aplicable a aquest cas sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Renda garantida de ciutadania. Persones sense llar. Reclamació contra estimació parcial. Accés material a la informació. Termini de lliurament de la informació. Inadmissibilitat. Tasca complexa. Lliurament parcial extemporani.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 19 d'abril de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 335/2021, presentada contra el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (DTASF) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de

mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. L'1 de març de 2021 la persona reclamant presenta una sol·licitud d'accés a la informació pública al DTASF, que demana diverses dades, agrupades en vuit apartats diferents, sobre l'aplicació de la Llei de la Renda Garantida de Ciutadania (LRGC).
3. La resolució de 15 d'abril de 2021 de la Direcció General d'Economia Social, el Tercer Sector i les Cooperatives (DGES) del DTASF estima parcialment la sol·licitud anterior, indica que subministrarà la informació relativa a la part estimada en el format demanat, d'acord amb l'article 26.1 LTAIPBG i inadmet la part de la sol·licitud relativa als seus apartats 5, 6, 7 i 8, sobre la base de l'article 29 LTAIPBG, perquè per facilitar la informació desglossada que demanen caldria el desenvolupament d'una aplicació informàtica.
4. La Reclamació presentada el 19 d'abril de 2021 indica que la persona reclamant encara no ha rebut la informació estimada per la resolució indicada a l'antecedent anterior i qüestiona la inadmissió dels apartats 5, 6, 7 i 8 de la sol·licitud (especialment de l'apartat 7, perquè demana informació que hauria estat estimada per la Resolució de la GAIP 114/2019, concretament la següent: "Nombre de sol·licituds de prestacions de Renda garantida de ciutadania i complements de Renda garantida de ciutadania efectuades per persones sense llar des de l'1 d'octubre de 2020 i l'1 de març de 2021. Nombre d'aquestes sol·licituds valorades, aprovades i denegades – rebutjades i/o assistides- des de l'1 d'octubre de 2020 fins a l'1 de març de 2021. Classificació en funció dels motius de la denegació –rebuig i/o desistiment- i quantitat dels casos en funció del motiu. Nombre de recursos d'alçada davant de denegacions i de reclamacions per silenci positiu incomplet presentades per persones sense llar. Resultat d'aquests recursos i reclamacions fins a la data").
5. El 21 d'abril de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 21 d'abril de 2021 la GAIP comunica la Reclamació al DTASF i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

7. El 26 d'abril de 2021 la DGES, que al rebre la Reclamació ha constatat que la seva resolució no deixava prou clar que la informació relativa a la part estimada de la sol·licitud seria lliurada a la persona reclamant dins del termini de 30 dies, notifica a la persona reclamant un Aclariment a la Resolució, que indica el següent: "Les respostes a la qüestions enumerades en l'annex 1, 2, 3, i 4 de la Resolució es lliuraran en el termini de 30 dies hàbils següents a la data de la notificació de la resolució que va ser el 15 d'abril de 2021, tal com estableix l'article 36.1 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Per tant es subministrarà la informació relativa a les esmentades preguntes en el format que es va demanar i, per tant, es podrà accedir a la informació pública sol·licitada dins el termini de 30 dies hàbils següents, a l'adreça de contacte que consta a la sol·licitud. Les respostes a la qüestions enumerades en l'annex 5, 6, 7, i 8 de la Resolució no s'admeten per concórrer una causa de no admissió en l'article 29 de la Llei 19/2014, atès que cal un desenvolupament funcional de l'aplicació informàtica per disposar de les dades desglossades com es sol·liciten, tal i com s'ha informat en diverses ocasions". En relació amb l'apartat 7 de la sol·licitud, aquest Aclariment manifesta el següent: "L'informem que es tracta d'un col·lectiu especialment fràgil però, segons els requisits que marca la llei, no podem requerir a la sol·licitud que les persones sense llar informin d'aquesta situació. El que sí que s'ha de requerir, i és un requisit que estableix la llei, és el certificat d'empadronament. Tothom que accedeix a la prestació reuneix aquest requisit. La resposta a aquesta pregunta suposa que hauríem de demanar explícitament al sol·licitant de la prestació RGC si és una persona sense llar. Aquesta característica només és exigible per poder justificar la situació d'excepcionalitat establerta a la normativa d'RGC en l'apartat e) de l'article 7 (...) Ahora el registre de persones sense llar és una tasca difícil, tal com han expressat les entitats que treballen amb aquestes persones i com es demostra en el fet, per exemple, que malgrat la responsabilitat política d'atenció a aquest col·lectiu per part dels ens locals, avui dia a l'Ajuntament de Barcelona no té un registre de persones sense llar del seu municipi. En la resposta anterior es va esmentar la necessitat del desenvolupament tècnic de l'aplicació informàtica perquè, com ja hem dit, compartim la necessitat de poder recollir aquesta informació per poder informar als serveis socials que hauran d'atendre a la persona i fer els plans d'inclusió. El desenvolupament informàtic s'està realitzant i encara no tenim data de quan serà efectiu. Aquest desenvolupament però, només inclourà les dades del moment de la sol·licitud i si la persona sol·licitant ho ha informat de forma voluntària. És obvi que les limitacions jurídiques, com ja hem dit, que impedeixen requerir aquesta informació ens ho dificulta però estem treballant amb els diferents equips i unitats que gestionen l'RGC i els complements de pensions i prestacions estatals per definir la manera de poder recollir les dades i poder accedir a aquesta informació en els casos que sigui informada pel sol·licitant en el moment de realitzar la sol·licitud.

Aquesta situació que és molt fluctuant només es podrà anar modificant segons la informació que doni la persona perceptora de la prestació, en el cas que compleixi els requisits”.

8. El 6 de maig de 2021 la GAIP rep l'informe del DTASF, que demana la inadmissió de la Reclamació per prematura, perquè encara no ha transcorregut el termini de 30 dies establert per l'article 36.1 LTAIPBG dins del qual el Departament pot facilitar vàlidament a la persona reclamant la informació relativa a la part estimada de la sol·licitud. L'informe adjunta l'Aclariment de la resolució indicat a l'antecedent anterior.
9. El 6 de maig de 2021 la GAIP contesta l'informe del DTASF indicant que, en principi, no sembla procedent inadmetre la Reclamació per prematura, ja que part d'ella no demana el lliurament d'una informació que el Departament encara és a temps per facilitar, sinó que qüestiona la inadmissió dels apartats 5, 6, 7 i 8 de sol·licitud i, a aquests efectes, la Reclamació sembla estar formulada en termini. En conseqüència, la GAIP convida al DTASF a informar, en el termini de 10 dies, sobre aquesta part de la Resolució, perquè en el seu informe no fa consideracions sobre els motius de la inadmissibilitat en relació amb els apartats 5, 6 i 8 de la sol·licitud.
10. El 20 de maig de 2021 la GAIP rep un informe addicional del DTASF, que comunica l'estimació dels apartats 5, 6 i 8 de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació i que s'estaria recopilant la informació concernida, amb la finalitat de lliurar-la a la persona reclamant dins del termini de trenta dies a comptar des de la data de l'estimació (15 d'abril de 2021). Acredita que aquesta mateixa informació ha estat comunicada a la persona reclamant el dia 20 de maig de 2021, tot indicant-li literalment que de la seva sol·licitud únicament es desestima l'apartat 7.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre l'admissibilitat de la Reclamació

El DTASF ha demanat la inadmissió de la Reclamació perquè encara no ha transcorregut el termini de 30 dies establert per l'article 36.1, a comptar des de la notificació de la resolució estimatòria de la sol·licitud, per facilitar la informació en relació amb la qual s'ha declarat el dret d'accés (antecedent 8).

I la GAIP, en aquell moment procedimental, descarta en principi la inadmissibilitat sol·licitada perquè considera que la Reclamació té altres objectes, a més a més de reclamar contra el lliurament material de la informació, sobre els quals no s'ha pronunciat la resolució administrativa reclamada (antecedent 9). Un cop completada pel DTASF la documentació requerida per la GAIP, escau que la Resolució es pronuncii, en primer lloc, sobre l'admissibilitat de la Reclamació, qüestionada per l'informe del DTASF.

La Reclamació (antecedent 4) demana tant l'estimació dels apartats de la sol·licitud desestimats per la resolució de 15 d'abril de 2021 de la DGES, com l'accés material efectiu a la informació a la qual la resolució citada declara el dret. En relació amb aquesta segona qüestió, cal tenir en compte que l'article 36.1 LTAIPBG estableix que "si una sol·licitud és estimada totalment o parcialment, l'òrgan competent ha de subministrar la informació a l'interessat, en el format en què l'hagi demanada, en el termini de trenta dies", i que l'article 32.1 RGAIP disposa que "les reclamacions davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública s'han d'interposar en el termini d'un mes, a comptar des de (...) d) el venciment del termini previst pels articles 35.3 i 36.1 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre". Per tant, el termini de què disposa l'Administració per facilitar la informació estimada per la resolució de la DGES de 15 d'abril de 2021 no fineix fins el 27 de maig de 2021, que seria la data a partir de la qual es podria presentar una eventual reclamació en relació amb la manca de lliurament efectiu de la informació estimada. Tenint això en compte, està clar que la part de la Reclamació que demana el lliurament de la informació en relació amb la qual la resolució impugnada ha reconegut el dret d'accés (apartats 1, 2, 3 i 4 de la sol·licitud) és prematura, perquè quan es presenta la Reclamació encara és obert el termini dins del qual el DTASF pot facilitar vàlidament la informació.

Atès que l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que, entre altres, incompleixen les previsions sobre termini de presentació establertes per l'article 32 del mateix Reglament, és procedent inadmetre parcialment la Reclamació, en relació amb la part que demana el lliurament efectiu de la informació estimada, per prematura. Naturalment, si un cop vençut el termini de lliurament de 30 dies establert per l'article 36.1 LTAIPBG, el DTASF segueix sense facilitar la informació estimada (ara tota la sol·licitada, llevat de la demanada per l'apartat 7, d'acord amb les consideracions del fonament jurídic següent), la persona reclamant pot presentar una nova Reclamació amb aquest objecte, que seria tramitada amb caràcter prioritari per la GAIP, com preveu l'article 32.1.d RGAIP.

3. Pèrdua sobrevinguda parcial de l'objecte de la Reclamació

L'informe addicional del DTASF indicat a l'antecedent 10 posa de manifest que el Departament estaria preparant la informació sol·licitada pels apartats 5, 6 i 8 de la Reclamació, per tal de poder lliurar-la a la persona reclamant dins dels trenta dies següents a la notificació de la resolució de la

DGES de 15 d'abril de 2021. Aquestes manifestacions del Departament suposen la satisfacció extemporània parcial de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació, en relació amb els seus apartats 5, 6 i 8, i comporten la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar parcialment la Reclamació, en relació amb els apartats 5, 6 i 8 de la sol·licitud, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

Nogensmenys, encara no es té constància de l'efectivitat de l'accés sol·licitat i estimat, motiu pel qual el fonament jurídic següent de la Resolució fa referència a les facultats de la GAIP per a l'execució de les seves resolucions, pel cas que calgui fer-ne ús als efectes de garantir l'accés material a la informació sol·licitada i estimada. Cal tenir en compte que aquesta part de la Reclamació finalitza sobre la base de l'estimació municipal dels apartats 5, 6 i 8 de la sol·licitud d'informació de la que deriva i el subsegüent compromís de facilitar a la persona reclamant a la informació sol·licitada; en conseqüència, qualsevol impediment o limitació de l'Ajuntament en relació amb l'efectivitat d'aquest accés s'ha de considerar com un incompliment de la Resolució, amb els efectes jurídics previstos legalment per a aquestes situacions.

4. Valoració del dret a la informació demanada per l'apartat 7 de la sol·licitud

L'apartat 7 de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació demana el "nombre de sol·licituds de prestacions de Renda garantida de ciutadania i de complements de Renda garantida de ciutadania efectuades per persones sense llar des de l'1 d'octubre de 2020 i l'1 de març de 2021. Nombre d'aquestes sol·licituds valorades, aprovades i denegades –rebutjades i/o assistides- des de l'1 d'octubre de 2020 fins a l'1 de març de 2021. Classificació en funció dels motius de la denegació –rebuig i/o desistiment- i quantitat dels casos en funció del motiu. Nombre de recursos d'alçada davant de denegacions i de reclamacions per silenci positiu incomplet presentades per persones sense llar. Resultat d'aquests recursos i reclamacions fins a la data". La resolució impugnada inadmet aquesta part de la sol·licitud perquè per poder disposar de la informació sol·licitada caldria el desenvolupament d'un aplicatiu informàtic que s'estaria desenvolupant, la qual cosa constituiria una de les causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública de l'article 29 LTAIPBG.

L'informe del DTASF amplia la justificació i explica que la dada de ser una persona sense llar no pot ser sol·licitada legalment, motiu pel qual només es disposa de les persones que voluntàriament la faciliten i, encara que ho facin, és molt difícil de mantenir-la actualitzada; l'aplicatiu informàtic que estaria desenvolupant el Departament tindria precisament la finalitat d'obtenir i dur al dia aquesta mena de dades. L'explicació donada pel DTASF és prou consistent per acreditar la necessitat d'una

tasca complexa o molt complexa per poder oferir a la persona reclamant informació fiable sobre l'accés de les persones sense llar a la Renda garantida de ciutadania, posant d'aquesta manera de manifest la concurrència de la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública de l'article 29.1.b LTAIPBG.

La persona reclamant argumenta que la informació sol·licitada per aquesta part de la sol·licitud ja va ser estimada per la Resolució de la GAIP 114/2019, de manera que no tindria sentit que el Departament seguís qüestionant, a dia d'avui, l'accés a la mateixa informació en relació amb la qual la GAIP hauria declarat el dret d'accés. És cert que la matèria sobre la qual demana informació l'apartat 7 de la sol·licitud de la que deriva aquesta Reclamació és coincident amb la de l'apartat 2.5 de la sol·licitud d'informació de la que derivava la reclamació que va donar lloc a la Resolució 114/2019, però allò sol·licitat és diferent, ja que mentre que la Reclamació actual té per objecte informació entre octubre del 2020 i març del 2021, la que va donar lloc a la Reclamació 114/2019 la demanava per a l'any comprès entre setembre de 2017 i agost de 2018. S'ha de tenir en compte que les resolucions de la GAIP són actes administratius que es pronuncien sobre la sol·licitud concreta que tenen per objecte, tenint en compte les pretensions i consideracions formulades en cada cas concret per les parts i els seus efectes jurídics es limiten estrictament a l'objecte en qüestió, sense que es pugui pretendre que vinculin resolucions administratives futures, encara que tinguin un contingut material idèntic. Així mateix, la Resolució 114/2019 declara el dret d'accés a la informació sol·licitada relativa a les persones sense llar perquè la resolució impugnada l'havia reconegut formalment i, un cop reconegut, denegava materialment la informació estimada. En l'actual procediment la situació és radicalment diferent, perquè lluny de reconèixer el dret a la informació sol·licitada sobre les persones sense llar, el DTASF argumenta des del primer moment que, per les raons exposades, no pot atendre aquesta part de la sol·licitud. En definitiva, l'antecedent de la Resolució 114/2019 no és aplicable a aquest cas, ni serveix com a referent d'un eventual criteri de la GAIP aplicable a aquest cas sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada.

A la vista de les anteriors consideracions, és procedent desestimar parcialment la Reclamació en relació amb el seu apartat 7, perquè el DTASF fonamenta de forma consistent la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1.b LTAIPBG.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el

que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 28 de maig de 2021, resol per unanimitat:

1. Declarar la inadmissibilitat parcial de la Reclamació 335/2021, per prematura, en relació amb la seva part que demana el lliurament efectiu de la informació corresponent a les parts de la sol·licitud d'informació pública que han estat estimades pel DTASF (apartats 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 8).
2. Desestimar parcialment la Reclamació 335/2021, en relació amb l'apartat 7 de la sol·licitud d'informació de la que deriva, perquè el DTASF ha fonamentat de forma consistent la inadmissibilitat parcial de la sol·licitud d'informació.
3. Declarar la pèrdua sobrevinguda d'objecte de la Reclamació en relació amb els apartats 5, 6 i 8 de la sol·licitud d'informació de la que deriva, perquè el DTASF ha reconegut el dret de la persona reclamant a la informació que demanen.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 335/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.